
 NOWINY NAUKOWE.

AKADEMIE, UNIWERSYTETY, TOWARZYSTWA I ZAKŁADY.

Cesarska Akademia Nauk w St. Petersburgu.
 Na posiedzeniu dnia 3 listopada(r.z.), P. *Wiszniewski* akademik, czytał rozprawę: o *wyrachowaniu zaćmień gwiazd przez więźyc. P. Fraehn*, akademik, złożył roczny rapport summaryyny, o stanie poruczonego jego dozorowi muzeum azyatyckiego. Z raportu tego okazuje się, że w *pierwszym* wspomnianego muzeum *oddziale*, zawierającym *książki drukowane, rękopisma i karty geograficzne*, znajduje się: 1) w bibliotece 1,159 numerów; 2) rękopismów arabskich, perskich i tureckich 185 numerów; 3) dzieł drukowanych i rękopiśmiennych chińskich i mandżurskich 281 numerów; 4) japońskich 28 numerów; 5) tybetańskich, mongolskich i kałmuckich 180 num.; 6) rękopisów w innych językach wschodnich: ormiańskim, georgiańskim, syryjskim, malajskim, z różnemi innemi rękopismami, tyczącemi się nauki języków azyatyckich, literatury i historii, drobnych dzieł drukowanych w językach wschodnich, rysunków i planów 106; i 7) planów i kart geograficznych, wydanych przez azyatów: 2 atlasy i 10 kart; robionych zaś przez europejczyków kart 2. W *oddziale drugim*, zawierającym *monety*, znajduje się: 1) monet mahometańskich 5,524; prócz tego, dla odmiiany lub przedaży 7 niewielkich zbiorów monetowych i wiele dubletów; 2) sassanidskich i ispabedyyskich 58; i Gwebrow turkestańskich 21; 3) monet indyyskich (z Nepalu, Assamu i Siamu) 78; 4) chińskich i japońskich 346, assygnacyy 3; 5) hebrajskich, armeńskich i georgiańskich 16. W *oddziale trzecim*, zawierającym *inne rozmaite starożytności, osobliwości i roboty, zasługujące na uwagę*, po większey części metalowe, kamienne lub drewniane, znajduje się: 1) wyroby mahometańskie,

złote, srebrne, brązowe, i t. d. w ogóle 32; 2) starodawne perskie kamienne 12; 3) chińskie: a) srebrne lub poźrzebrzane 9; b) miedzianych 68; c) kamiennych, po większej części agalmatolitowych 85; d) kości słońowej, porcelanowych i drewnianych 27; e) obrazów 20; f) różnego rodzaju lakierowanych i innych sprzętów domowych 96; 4) japońskich 68; 5) mongolskich i kałmuckich: a) posągów z miedzi, połączanych, obrazów 138; b) innych rzeczy, odnoszących się do wyznania bałwochwalczego Lamy 16; c) robot różnego rodzaju 12; d) rzeczy, niewiadomego użycia 13. *P. Parrot*, akademik, podał rozprawę o nowym sposobie zapobieżenia przypadkom, często się zdarzającym z maszynami parowymi, szczególniej na statkach parowych, a pochodzącym od nadzwyczajnego zgęszczenia pary. Na żądanie autora, PP. akademikom: *Wiszniewskiemu*, *Kollinsowi* i *Fussowi* poruczono przeyrzeć tę rozprawę i zrobić doświadczenie z modelem, do tego celu przygotowanym. *P. Trinius*, akademik, komunikował list *P. Hermana*, któremu poruczono zaprowadzenie sztucznych wód mineralnych w Moskwie, donoszący o odkryciu pokładów torfu w gubernii penzeńskiej. Z rozkładu chemicznego tego torfu i z prostego wyliczenia, okazało się, że jeden kubiczny tego torfu wyrzynek, cztery stopy długi, daje: 101 funtów, 154 grana, wagi aptekarskiej norymberskiej, siarczanu żelaza (sulfate de fere), 80 funtów 460 gran ałunu i 54 funtów siarczanu magnezyi, sole, które dotychczas częścią sprowadzano z cudzych krajów, częścią dobywano w Rosyi z wielkimi wydatkami. Poznanie składu tego torfu dało pochop *P. Hermanowi* do nowego wniosku o formowaniu się węgli kamiennych, i przyrzeka komunikować akademii wypadki doświadczeń, które zamierza jeszcze w tej rzeczy zrobić. Sekretarz dożywotni czytał list, otrzymany przezeń od *P. doktora Mertensa*, naturalisty, którego wysłała akademія z wyprawą naokoło świata. W liście tym, pod dniem 7 czerwca 1828 roku, pisanym z portu *Pe-*

tropawłowskiego, udziela P. *Mertens* wiadomości o zimowey teyże wyprawy żegludze po oceanie Spokoynym, od miesiąca października 1827 roku do maja 1828; opisuje widziane przezeń, w czasie tey podróży, wyspy i ich mieszkańców, udziela przytem rys ogólny uczynionych przezeń odkryć we względzie naukowym. Więcej się on nad tém rozszerza w liście do P. *Tryniusa*, akademika, czytany także na tém posiedzeniu. Z tych, równie jak i z dawniejszych listow tego pracowitego naturalisty, widzi z zadowoleniem akademii pożądaný skutek danych jemu poleceń. W imieniu P. *Ostrogradskiego*, młodego geometry, znanego już akademii, przedstawił P. *Buniakowski* w rękopismie rozprawę, pod tytułem: *Dowodzenie twierdzenia z rachunku całkowego*; którego rozpatrzenie poruczone PP. akademikom: *Kollinsowi* i *Fussowi*. Sekretarz przedstawił w imieniu P. profesora *Eichwalda*, w Wilnie, korespondenta akademii nauk, w rękopismie rozprawę: *Postrzeżenia geograficzne o brzegach wschodnich morza Kaspijskiego, wyczerpnięte ze źródeł starożytnych i nowszych. Oddział pierwszy. Starożytno-geograficzne opisanie brzegow wschodnich, ułożone z greckich, rzymskich, arabskich i innych źródeł wiadomości*. Rozprawa ta poruczona do rozpatrzenia P. akademikowi *Kellerowi*. (G. S. P.)

— *Cesarska Akademia Nauk*, zgodnie z daną przez nią obietnicą, przez niniejsze podaje do powszechney wiadomości, że autorem odpowiedzi na zadanie z *Ekonomii polityczney* pod N. 3, z godtem: „*Du choc des opinions nait la verité*” jest JP. *Józef d'Isarn* w Moskwie, dawniejszy oficer woysk francuzkich i kawaler orderu ś. Ludwika. (G. S. P.)

— *Cesarские Towarzystwo Wolne Ekonomiczne*. Posiedzenie doroczne d. 26 stycznia 1829 r. Po przybyciu członków do sali posiedzeń, o godzinie 7mej wieczorem, Prezydent Towarzystwa, P. *Admirał* i kawaler *Nikołaj Symeonowicz Mordwi-*

now, zagał posiedzenie, odczytaniem punktu 5go, Rozdziału Xgo Ustaw, w którym postanowiono: doroczne posiedzenie naznacza się nieodmiennie w biegu miesiąca stycznia, dla zdania sprawy i wybrania Prezydenta i Prezydentów oddziałowych. Na skutek tego punktu Ustaw, P. Sekretarz dożywotni Rossyyski, radca dworu i kawaler Nikołaj Prokofjewicz Szczegłow, czytał ułożoną przez się z papierow Towarzystwa sprawę z roku zeszłego, tak z działań wszystkich Oddziałów Rady Towarzystwa, jako i o stanie jego dochodów. Sprawę tę postanowiono wydrukować, dla powszechney wiadomości, razem z wiadomością o liczbie osób, którym zaszczerpiona została ospa ochraniająca, i wyuczonych jey szczepienia mieszkańcach w różnych guberniach, tudzież o liczbie rozesłanych przez Towarzystwo do różnych mieysc instrumentow i instrukcyj do tego szczepienia. W tymże czasie rozdano Członkóm wydrukowane w roku przeszłym przez Towarzystwo pisma: 1) *Instrukcyja o uprawie ćwikły i otrzymywaniu z niey cukru*, ułożona przez Professora Szczegłowa (wydanie 2gie); 2) *Rozprawę O pożytku połączenia z rolnictwem przemysłu fabrycznego i rękodzielniczego*, przez tegoż Członka Prof. Szczegłowa. Po skończoném rozdawaniu, Prezydent, przeczytawszy Zgromadzeniu punkta 1 i 2 rozdziału IVgo Ustaw, o porządku wybierania Prezydenta, wniósł, ażeby do tego przystąpiono. Chociaż przytém wszyscy Członkowie jednogłośnie i serdecznie prosili P. Prezydenta, o przyjęcie tego urzędu i prac z nim połączonych i na rok następny; ale P. Prezydentowi podobało się, ażeby Towarzystwo życzenie to swoje okazało przez balotowanie, jak jest przepisano Ustawami. Po zaczęciu balotowania, nanowo wszyscy członkowie jednogłośnie prosili P. Prezydenta, ażeby nie odmawiał ogólnemu i szczeremu ich życzeniu, widzenia go Głową Towarzystwa na rok bieżący, a dla zrobienia balotowania niepodobnym ostatecznie oświadczyli, że nie będą kładli gałek. Nakoniec, widząc nieod-

mienne życzenie wszystkich Członków i prośby ich, raczył nanowo przyjąć urządowanie Prezydenta Towarzystwa na 1829 rok. Potym JW. Prezydent przełożył Zgromadzeniu, iż poczytuje za obowiązek Towarzystwa, dla okazania wdzięczności za wieloletnie trudy byłego dożywotniego rossyjskiego sekretarza, Rady Taynego i kawalera, *Stefana Symeonowicza Dżunkowskiego*, przeznaczyć dla niego medal złoty wartości 30 czerw. zł.: jakoż, wszyscy Członkowie jednomyślnie zgodzili się ze zdaniem P. Prezydenta, i postanowiono, wygotowawszy takowy medal, oddać go, na znak wdzięczności Towarzystwa, P. Radcy Taynemu *Dżunkowskiemu*.

Zaraz potém, P. dożywotni rossyjski Sekretarz czytał programat zadań, które Rada Towarzystwa zamierzyła ogłosić, ażeby przez ich rozwiązanie przyłożyć się do udoskonalenia gospodarstwa wiejskiego w Rosyi. Zadania te są następujące:

I. Cesarstwo rossyjskie, rozległością swoją przechodzące wszystkie znajome na całym świecie państwa, ma tak rozmaite klimata i położenia mieysc, że w jego obrębach mogą być pomyslnie zasadzane naypożyteczniejsze rośliny wszystkich krain świata. Tymczasem, bardzo jeszcze mało dotąd wiemy: jakie rośliny, a w ogólności płody, naywięcey właściwe są różnoklimatowym jego pasom ziemi i prowincyom, oraz, które w nich mogą naywięcey przynosić korzyści właścicielom majątkow wiejskich. Rolnictwo, ze wszystkimi swemi odnogami, wszędzie u nas jest nadto jednostayne; we wszystkich prawie guberniach jednakowe zasiewy i żniwa; gdy tymczasem położenie tych guberniy, ich klimata, sposoby zbywania produktów i wiele innych okoliczności zupełnie są rozmaite. Stądto pochodzi: z jednej strony zbyteczny i szkodliwy dla wiejskich gospodarzy stek na rynkach jednakowych i to w nie wielkiej ilości produktów ziemi; z drugiej zaś konieczna potrzeba kupowania u cudzoziemców wielu takich płodow, które mogłyby bydz otrzymy-

wane wewnątrz Rossyi, nie tylko w dostateczney, ale nawet w zbyteczney ilości; potrzeba, która ciągnie za sobą wyniszczenie wewnętrznych kapitałów Państwa. A tak, z jednej strony wiadomo, że zboże, ten zwyczajny i wszędzie prawie jednakowy produkt naszej ziemi, dzisiaj prawie nie wynagradza, w wielu miejscach, trudów rolnika; z drugiej zaś dowiedziono, iż na teyże ziemi moglibyśmy mieć cukier, marzannę, waydę, szafran, i wiele innych produktów, za które corocznie płacimy cudzoziemcom kilkadziesiąt millionów rubli. Pragnąc, ile możliwości, zaradzić tym widocznym niedostatecznościami w rossyjskiem gospodarstwie wiejskiem, Cesaarskie Wolne-Ekonomiczne Towarzystwo podaje do rozwiązania krajowym gospodarzom następujące zadanie:

Kto wyłoży, sposobem przekonującym, oraz stwierdzi doświadczeniami i należytém poświadczeniem, jakie zwróto-siewy gospodarstwa płodozmiennego naywięcej są korzystnemi w jednym ze trzech pasow Rossyi europeyskiej, a mianowicie: 1) w północnym, rozciągającym się od 57° szerokości do naypółnocniejszych granic Państwa; 2) w średnim, rozciągającym się od 51° do 57° szerokości; i 3) w południowym, rozciągającym się od 45° do 51°; i przytém także okaże sposobem zadowalającym, jakie w każdym z tych trzech pasow (oddzielnie) znajdują się po wsiach i siedzibach rolniczych rodzaje przemysłu rękodzielnego albo domowego, i jakie rodzaje takowego przemysłu można w nich nanowo zaprowadzić i połączyć z rolnictwem, temu Towarzystwo da w nagrodzie 1000 rubli.

Towarzystwo nie zostawi zresztą bez uwagi trudów i tych gorliwych o dobro oyczyzny gospodarzy naszych, którzy sposobem dostatecznym rozwiążą toż zadanie dla jednej lub dwóch guberniy, należących do pasow wyżej wzmiankowanych: gdyż zupełnie jest przekonane, że każda prawie gubernia i obwód, dla różnych okoliczności, powinny mieć swój osobny, jak naydogodniejszy sposób pro-

wadzenia rolnictwa; i że przez to przyniesie wielki pożytek swojej oyczyźnie; ten także jej rodak, który, zajmawszy się rozpoznaniem i udoskonaleniem rolnictwa jedney gubernii (nawet jednego znacniejszego powiatu), wskaże pewne środki do osiągnięcia bogactwa i dobrego bytu dla kilkukroć stu tysięcy ludzi. Uważając podług ważności i obszerności mieysc, do których się będą odnosiły takowe prace, Towarzystwo postara się przeznaczyć za nie odpowiednie też nagrody.

Pisma, które uzna Towarzystwo za rozwiązujące sposobem dostatecznym, podane przezeń zadania, będą wydrukowane ku przewodnictwu gospodarzy rossyjskich; przez taki sposób uznane przez doświadczenie korzystnymi zasiewy płodozmiennego i połączone z nimi rodzaje przemysłu rękodzielniczego i domowego, mogą stać się wszystkim wiadomymi i przynieść należyty pożytek naszej oyczyźnie; ale, przy ich przesyłaniu, powinni ubiegający się o nagrody wypełnić następujące warunki:

a) Wskazać po szczególe i jasno, jakie się najbardziej znajdują warsty ziemi w tych mieyscach, do których się odnosi ich rozprawa i przesłać do Towarzystwa, jeżeli można, niewielkie kawałki wyrżnięte z tych warst ziemi.

b) Wyjaśnić, jakiego rodzaju nawozy i środki ulepszenia były dotychczas używane na tych warstach, i jakie sposobem naykorzystniejszym dobywać i używać można.

c) Wskazać przez rachunek, jakie dotąd na tychże warstach były zasiewy, sianożęcie i lasy; jakie z nich i w jakiej ilości otrzymywane były produkty; jakie też produkty przynosiły zyski dla gospodarzy; oraz jakie zasiewy i rośliny, na mieysce dotychczas byłych, wprowadzić można z większą dla gospodarzy korzyścią.

d) Przysłać wzory czyli próbki produktów zasiewow dawniejszych i nowych, także wzorowe sposoby rozłożenia pól, dla majątkow różney wielkości, podług zaprowadzonego systematu rolnictwa

plodozmiennego, oraz przejścia do tego rolnictwa z trzeczpolnego, zastosowawszy je, jak można naydogodniej do zwyczajnego w Rossyi sposobu uprawiania gruntów dwornych.

e) Nakoniec, przedstawić świadectwa od marszałków i sąsiadującey szlachty tych mieysc, w których będzie zaprowadzony nowy systemat rolnictwa, o korzyściach zasiewow i sianożęci wedle tego nowego systematu w porównaniu z dawniejszym.

Na rozwiązanie tego ważnego i dobroczynnego dla rolników krajowych zadania, Towarzystwo naznacza trzyletni termin. Rozprawy, napisane celem jego rozwiązania, powinny być nadesłane w miesiącu grudniu 1831 roku, lub przynajmniey nie później nad ten termin. Przy każdej takiej rozprawie powinien być osobny pakiecik z zapieczętowaném imieniem, wskazaniem mieysca mieszkania autora, i z tymże samym napisem, który będzie położony na rozprawie. Będą odpieczętowane imiona tych tylko autorów, których rozprawy zasłużą na uznanie przez Towarzystwo za dobre i na nagrody.

II. Wszystkim dobrym gospodarzom wiadomo, jak niedoskonałe są podziśdzien, w większey części naszych guberniy, budowle wieyskie. Z niewygodnego i nieodpowiedniego gospodarstwa rozłożenia ich i urzędzenia, wynikają niezliczone skutki szkodliwe, również dla zdrowia ludzi i bydła domowego, jak i w odbywaniu robót, osobliwie w porze jesienney i zimowey. Prawda, że niektórzy obywatele rossyjscy zrobili już w tym względzie ulepszenia, cale znaczące; ale o tych ulepszeniach nikt prawie nie wie, a tymczasem, z przyczyny lichych mieszkzań włościańskich i nieoddzielnego od nich nieochędóztwa, pochodzą bardzo często zabójcze i zaraźliwe choroby pomiędzy ludźmi, a na bydło zaraża i różne nieszczęśliwe przypadki, zupełnie ruynujące byt rolnika. Dla zapobieżenia tak szkodliwym następstwom dla rolnictwa rossyjskiego, Cesarskie Wolne Ekonomiczne Towarzystwo uznaje za rzecz

potrzebną, podać doświadczonym i rozsądnym gospodarzom naszym, dla pożytku ich spółbraci, następujące do rozwiązania zadanie:

Kto wyłoży w sposób dostateczny, jak można łatwo i tanio wystawić budowle włościańskie w pasie Rosyi północney (od 57° do 65° szerokości) lub średniej (od 51° do 57°), i zastosuje one jak najdogodniej do rodzajow rolnictwa, chowu bydła i przemysłu, właściwych tym pasom lub różnym ich guberniom, temu Towarzystwo daw nagrodzie medal złoty, 50 czerw. zł. wartości.

Zresztą, Towarzystwo nie zostawi bez należytey uwagi trudow i tych naszych gospodarzy, którzy przyszlą mu udowodnione i pożyteczne ulepszenia w jakimkolwiek rodzaju budowli wieyskich, chociażby się z użycia swego, do jednej tylko lub nie wielu ściągaly guberniy. Po rozpatrzeniu rozpraw, Towarzystwo za te, które zadosyć uczynią jego oczekiwaniu, naznaczy odpowiednie im nagrody. Lecz przy wszystkich pismach, odnoszących się do tego zadania, powinny być wypełnione następujące konieczne warunki:

1) Autor powinien objaśnić i pokazać na planie i fasadzie rozkład używanych dotąd budowli i ich niedogności.

2) Powinien nadesłać, i objaśnić plany i fasady nowych budowli, przez niego w projekcie podawanych, lub doświadczeniem uznanych za wygodne, i dowieść ich wyższości, podług rodzaju gospodarki, nad dawniejszemi.

3) Jeżeli opisywane nowe budowle są już doświadczone w swojej dobroci, wtedy przedstawić o tém świadectwa od marszałka szlacheckiego i sąsiadujących obywateli tych miejsc, gdzie się one znajdują.

4) Autor powinien wskazać miarę, dobroć i cenę materyałow, mających być użytymi do opisywanych przezeń budowli.

5) Powinien zwrócić swoją uwagę, nie tylko na dogodność rozłożenia budowli, dla wygod gospo-

darskich, lecz także na ich taniłość, bezpieczeństwo od pożaru i trwałość. Trwałość, taniłość, bezpieczeństwo od ognia i dogodność dla gospodarstwa, są to najważniejsze warunki doskonałości wszelkich, szczególnie zaś wiejskich budowli.

Towarzystwo naznacza do rozwiązania tego zadania termin dwuletni. Rozprawy w tej rzeczy powinny być przysłane do Towarzystwa nie później, jak w grudniu 1830 roku. Przy nich powinny być pod godłami, zapieczętowane imiona autorów i oznaczone miejsca ich przebywania. Te, które zasłużą na uznanie przez Towarzystwo za dobre, będą wydrukowane dla powszechnej wiadomości i przewodnictwa innych gospodarzów rosyjskich.

Wszystkie rozprawy powinny być addressowane do St. Petersburga: *Do Cesarzkiego Wolnego Ekonomicznego Towarzystwa*. Mogą być pisane w językach: rosyjskim, francuzkim i niemieckim.

Towarzystwo, ogłaszając te zadania, ośmiela się mieć nadzieję, że, roztrzygając je gorliwi o dobro kraju nasi gospodarze, nie będą mieli na widoku samych tylko przyrzeczonych nagród, które, bez wątpienia, we względzie ważności przedmiotów tych zadań, nie są należycie odpowiedniami; lecz bardziej będą się powodowali miłością oyczyzny, dla której każdy obywatel powinien się starać być pożytecznym.

Przytém, poczytuje sobie Towarzystwo za obowiązek oświadczyć, że na zadane przezeń w 1825 roku trzy zadania, którym terminy minęły w 1826 i 1827, dotąd nie nadeszło żadnego rozwiązania, zadosyć czyniącego, a przeto dotąd je poczytuje nierozwiązanemi, i naznacza jeszcze, za termin dla chcących je rozwiązywać miesiąc grudzień 1829 roku, po upłynieniu którego, jeżeliby zadosyć czyniących rozwiązań nie otrzymano, zadania te uważane będą za cofnione. Rzecz tych zadań jest następująca:

1) Wiadomo, iż w guberniach nowo-rosyjskich, małorossyjskich i slobodzko-ukraińskiej,

siejąc oziminę rzadko używają nawozu, w mniemaniu, jakoby ten był szkodliwym, a jednakże częste nieurodzaje w niektórych miejscach tych gubernij dają powód do powątpiewania o gruntowności tego mniemania. Towarzystwo przeznaczając w nagrodzie wielki medal srebrny dla tego wieśniaka, któryby w tych guberniach przez nawóz ozimych posiewów otrzymał urodzaj daleko lepszy od swoich sąsiadów, bez względu na odmiany powietrza i położenie miejscowe. Pierwsze pięć odpowiedzi, nadesłane przed 30 paździer. 1827 r. z zaświadczeniem o tém miejscowej zwierzchności, otrzymają, każda, oświadczoną nagrodę.

2) Kto zaprowadzi las w miejscach stepowych, na przestrzeni przynajmniej 5ciu dziesięcin, tak, iżby w ciągu pięciu lat były już na nich drzewne rośliny w dostatecznej liczbie, należyte zachowanie, i piękną obiecującą nadzieję; ten po przedstawieniu na to świadectwa zwierzchności miejscowej, otrzyma od towarzystwa medal złoty 30stu czer. zł.

3) Ktoby wynalazł sposób robienia do świec łojowych, woskowych i spermacetowych, takich knotów, iżby naprzód: świece paliły się jasno, czysto i światło; powtóre, ażeby w paleniu się żadnego nie było napału, a popioł, żeby się sam przez się niszczył; potrzecie, ażeby nie było żadnego zapachu, swądu i kopcenia; poczwarte, ażeby się knot nie łamał i świeca nie płynęła; ten po przedstawieniu na próbę świec takich i złożeniu szczegółowego opisu robienia knotów, otrzyma w nagrodzie medal złoty 20stu czerwonych złotych wartości, który ofiarował członek, major Teodor Iwanowicz *Kitajew*.

Zgromadzenie, aprobawwszy projekt Rady Towarzystwa, postanowiło: podany przez nią programat zadań ogłosić w gazecie St. Petersburgskiej, aby o nich uwiadomić zajmujących się doskonaleniem gospodarstwa wiejskiego.

Po skończoney rzeczy o zadaniach, P. Prezydent podał do ballotowania na członka Towarzystwa,

P. Sekund-Mayora i Kawalera Jana *Akimowicza Malcowa*, który gospodarstwu rossiyskiemu wielką uczynił i wieczno-trwałą zasługę przez wprowadzenie i rozprzestrzenienie fabryki cukru z buraków. Po zebraniu wotow okazało się, że P. *Malcow* jednomyślnie został obrany na członka; dla czego też postanowiono przestać mu na ten tytuł dyplomata.

Na zamknięciu posiedzenia, P. dożywotni Rossiyski Sekretarz, Professor *Szczegłow* czytał wypracowane przez siebie: *Obeyrzenie ważniejszych wynalazków we względzie przemysłu, które się stały wiadomemi w roku 1827*. Rozprawę tę na wniosek P. Prezydenta i po uznaniu przez zgromadzenie za dobrą, postanowiono wydrukować razem ze zdaniem sprawy Towarzystwa z roku przeszłego.

Na tém posiedzeniu przedstawione były do widzenia Członkom: a) cukier wyrobiony z buraków w folwarku P. Kamerhera i Kawalera *W. A. Wsiwołożskiego*, w Rabowiu, pod St. Petersburgiem; b) Indygo otrzymane z waydy przez aptekarza Filipowa, w gubernii Twerskiej; i c) dwa gatunki świec jarzących, zrobionych w St. Petersburgu.

— *Towarzystwo Gospodarstwa Wiejskiego Rosyi Południowej w Odessie*, d. 31 stycznia miało czwarte swe posiedzenie, na którem, prócz innych zatrudnień, były czytane interessujące następne rozprawy: 1) *E. P. A. I. Majurowa* instrukcyja o sposobie dobywania chloru i użycia go w chorobach bydłowych, napisana z polecenia Towarzystwa. 2) *P. Desmeta* o sposobach ulepszonych uprawiania słoneczniku w kraju tutejszym: 3) *P. Łoginowa* o uprawie bawełny w kraju Nowo-Rossiyskim, o puchu kozim i o możliwości robienia tu grynszpanu (occianu miedzi) (vers de gris). Towarzystwo, wszystkie artykuły ze szczególniejszą wdzięcznością przyjąwszy, postanowiło pierwszą z nich wydrukować własnym kosztem w wielkiej liczbie exemplarzy, dla bezpłatnego rozdawania i rozsyłania wszystkim, mieć ją

życzącym. Drugie pismo i część trzeciego udzielone są nam (wydawcom Dziennika Odeskiego) przez Towarzystwo, dla wydrukowania w naszym dzienniku. Polecenia tego nie zaniechamy rychło skutecznic z naywiększém zadowoleniem: gdyż przekonani jesteśmy, że wyżej wspomniane pisma staną się nader użytecznemi dla kraju Nowo-Rossyyskiego. Nakoniec czytane było pismo bessarabskiego obwodowego maklera nadwornego i notaryusza, P. *Morgenszterna*, przez które czyni on dla Towarzystwa ofiarę ksiąg, w liczbie 74 dzieł w języku niemieckim, odnoszących się do Gospodarstwa Wieyskiego. Niespodziewana ofiara ta przyjęta została przez Towarzystwo ze szczególniejszém zadowoleniem i wdzięcznością. Ofiara ta stanie się początkowym zakładem biblioteki Towarzystwa; nader pożądaną jest rzeczą, iżby czyn tak chwalebny P. *Morgenszterna* dla dobra publicznego znalazł naśladowców.

— *Towarzystwo Gospodarstwa Wieyskiego Rossyi Południowej*, na samym początku zatrudnień zwróciło uwagę na rozwiązanie podlegającego dotąd niepewności pytania następującego: *który z dwu rodzajów pszenicy pożyteczniey jest zasiewać w kraju Nowo-Rossyyskim, arnautkę czy ozimą.* Uważając pytanie to jedném z nayważniejszych w rolnictwie i oczekując z jego rozwiązania nader znakomitego pożytku powszechnego, uprasza naymocniey PP. Obywateli gubernii Nowo-Rossyyskich i obwodu Bessarabskiego, nadesłać mu wiadomości następujące: 1) Ile w biegu pewney liczby lat zasiewali u siebie pszenicy ozimey lub arnautki, lub obu, i na wielu dziesięcinach? 2) Jaką ilość kop urodziło na każdej dziesięcinie z tych zasiewow? 3) Ile ziarna otrzymali z tey liczby kop po wymłoceniu? 4) Po jakiey cenie przedawali w jednymże czasie jedną i drugą pszenicę? 5) Czy niemają jeszcze jakich, godnych zastanowienia okoliczności, które uprawę jednego z tych rodzajow pszenicy czyni pożytecznieyszym od drugiego? Każda odpowiedź na te pytania, każda wiadomość do nich się

odnosząca, będą przyjęte przez Towarzystwo ze szczególniejszą wdzięcznością. Adressować je można prosto: *Do Towarzystwa Gospodarstwa Wiejskiego w Odessie*, lub do któregokolwiek z jego członków, którzy z największym zadowoleniem użyją w tém zdarzeniu swojego pośrednictwa.

— Dnia 14 lutego, miało Towarzystwo posiedzenie, na którem wybrało na czynnych swych członków osoby następujące: PP. *Kulikowskiego, Fabre, Hartvis*, barona *Berkheim*, półkownika *Reveliotti* i *P. Katchioni*, obywateli gubernii tauryckiej; PP. *Korba* i *Tectul*, obywateli gubernii chersońskiej; JW. *Prażewskiego* gubernatora cywilnego Bessarabii; P. *Sturdzę*, rzeczywistego radcę stanu, barona *Franc*, półkownika *Sontang*, oraz PP. *Gari, Luczic, Koszelewa* i *Repe*. Na korrespondenta Towarzystwa w Londynie wybrany protojerej poselstwa rosyjskiego *Jakub Smirnow*.

— Na posiedzeniu Towarzystwa dnia 28 lutego czytane były dwa, nader interesujące pisma: pierwsze Pana *Łoginowa*, o sposobach preparowania grynszpanu (le vert gris) w naszym kraju; a drugi P. *Demole* O chowie owiec. Ostatnie napisane z polecenia Towarzystwa. Na témże posiedzeniu wybrani na członków czynnych Towarzystwa PP. *Poniatowski*, obywatel gubernii kijowskiej, *Aleksiejew* marszałek gubernialny ekaterynosławski; baron *Frank*, sędzia sumnienny teyże gubernii; *Skarżyński*, kamerher; *Perowski* rzeczywisty radca stanu; i *P. Tardan*, mieszkaniec akermanski. W końcu posiedzenia P. *Łoginow*, złożył Towarzystwu zebrane przez się nasiona bawełny i samę tę roślinę w wazonach. (*J. d'Od.*).

— *Towarzystwo Naukowe Krakowskie z Uniwersytetem Jagiellońskim połączone. Zdanie Sprawy z rocznych czynności Towarzystwa przez JW. Sebastjana Girtlera Fil. i Med. Doktora, Uniwersytetu Jagiellońskiego Rektora, w témże Towarzystwie prezydującego, na posiedzeniu publiczném w dniu 14 lutego 1829 roku. Prześwietna Publiczno-*

ści! W dniu dzisiejszym rozpoczynając rok czter-nasty prac naszych naukowych, pamiątkę założenia Towarzystwa naszego publicznem obchodzimy posiedzeniem. Dopełniając przeto obowiązku mojego, mam zaszczyt Przesławnej i Szanowney Publiczności złożyć sprawę z przeszłorocznych prac naukowych, któremi się toż Towarzystwo zajmowało, jako prac publicznemu wychowaniu poświęconych. Nim atoli do tego przystąpię, winniem wprzód z przyjemnego wywiązać się obowiązku. Jaśnie Wielmożny Stanisław Hrabio Wodzicki, Senatu rządzącego Prezesie, dostoiny rządu i kraju Naczelniku, racz przyjąć odemnie w imieniu Towarzystwa prośbę, ażebyś od przyjętego w gronie naszym nie zechciał wymawiać się nadal urzędu. Kolega X. Mateusz Kozłowski, czytał mowę pierwszą Teodoretą Biskupa Cy:u, w piątym kościoła wieku, wysoką nauką, szczególną wymową, i świetnymi cnotami zaszczyconego, o *Opatrzności Boskiej*, przez siebie wytłumaczoną, podług edycji grecko-lacińskiej wszystkich dzieł Teodoretą wypracowanej przez Jana Ludwika Schulze w Halli r. 1760 do 1774, w pięciu tomach. W tej pierwszej mowie, wyliczywszy Teodoret różne błędy, uwłaczające Bogu, i jego doskonałościom, stanowi zwalczyć w dziesięciu następnych mowach, bezbożność, która zaprzeczać chce Bogu Opatrzności, nie uznając rządów Boskich nad światem, w zawiadywaniu rzeczami stworzonymi i onych kierowaniu, do zamierzonych od Boskiej mądrości celów. Kolega X. Jan Stanisław Przybylski, w pierwszej części swej rozprawy, rozbierał i zbijał lekkomyślne mniemania i zarzuty, któremi nieprzyjaźni religii zeszłego wieku pisarze, cuda w Piśmie świętym, a szczególniej też w Nowym Zakonie objęte, w podeyrzenie wprowadzać usiłowali. Kolega Adam Krzyżanowski czytał rozprawę o różnicy organizacyi władz sądowych, a w szczególności o sędziach przysięgłych w sprawach cywilnych, według prawodawstwa angielskiego. Kolega Antoni Matakiewicz w rozpra-

wie swojej rozbierał przyczyny mniejszey lub większey obfitości płodów literackich, tudzież rzadkości dzieł klassycznych. Kolega Julijan Sawiczewski czytał rozprawę o historii Policyi, w której przywołując naydawniejszych ludów pomniki, wykazał zbawienne skutki z instytucy policyynych i z urzędzeń przez Panujących wydanych, na dobro moralne i fizyczne poddanych sobie ludów spływające. W końcu tey interessującej rozprawy przywodził ustawy policyyne lekarskie w naszym kraju dawniey ogłoszane, i takowe z korzyścią dla chwały naszego narodu z podobnemiż ustawami oświeconych ludów porównywał. Kolega Józef Markowski czytał rozprawę o wodach mineralnych w ogólności, o wodzie Szczawnickiey w szczególności. Opisał tey wody własności fizyczne i chemiczne, rachunkiem matematycznym wykazał skład i stosunek żywiołów do niey wchodzących. Nareszcie z gruntownych swych rozumowań wywiódł, iż woda ta bardzo się zbliża do wody Karlsbadzkiey, przez swoje uprzymiotowanie kwasem węglkowym, solanem i węglanem sody. A ztąd zbawienne jej skutki w leczeniu chorób różnych, a mianowicie w zatkaniach czyli obstrukcyach wnętrzości i trzewów, szczególniey zaś wątroby i śledziony wywodził. Kolega Tytus Hr. Dzieduszycki nadesłał opisanie głowy petryfikowaney Nosorożca zwanego *Trichorinus* z uwagami nad petryfikatami w ogólności i ich stosunkami do teoryi ziemi, które Kolega Aloizy Rafał Estreicher na posiedzeniu Towarzystwa Naukowego odczytał. Tenże Kolega Aloizy Rafał Estreicher, czytał Towarzystwu ułożone przez siebie, następnie drukiem ogłoszone zdanie sprawy czyli opisanie o zgromadzeniu w Berlinie uczonych z różnych stron Europy mężów, w miesiącu wrześniu roku zeszłego pod prezydencyą Humboldta odbytém, a to w celu czytania rozpraw, i udzielania sobie nawzajem nowych odkryć i wiadomości, w przedmiotach fizyki, chemii, historyi naturalney i nauk lekarskich. Kolega Ro-

man Markiewicz złożył Towarzystwu tablicę rozszerzania się wody od 0 do 100 stopni Celsyusza wyrachowaną, wraz z rozprawą objaśniającą historią i trudności zachodzące w oznaczeniu punktów największego jej zgęszczenia. Punkt ten uważał, iż nie jest razem punktem największego oziębienia się wody, ale się o kilka stopni nad 0 znajduje, który teraz podług najnowszych badań Hoellstroema, przy pomocy użytych do tego rachunków, oznaczony został w roku 1823, że jest w $4^{\circ} 1'$ Celsyusza nad 0. Dotąd naydokładniejszą mieliśmy tablicę, podaną w dziele fizyki sławnego Biota, która była wyrachowana do stopnia największego zgęszczenia. W tym więc interessującym przedmiocie, Kolega nasz, z właściwą sobie gruntownością i precyzyą, pracę Biota zbogacił i matematyczny rachunek Hoelstroema o 70° powiększył. Kolega Karol Hube czytał wykład o twierdzeniach P. Monge, wydanych w drugim tomie korespondencyi politechnicznych, dotyczących się powierzchni drugiego rzędu. Przydał uwagi nad dowodzeniem tych, które się dotyczą średnic sprzężonych, równoległych w dwóch powierzchniach, w jakimkolwiek położeniu będących, umieszczonych w tomie II teyże Korespondencyi i nad wyjątkami, którym to twierdzenie ulega, dołączając dowód analityczny ostatniego twierdzenia, w przecięciu się z sobą dwóch powierzchni drugiego rzędu na trzeciej opisanych. Kolega Maxymilian Weissé złożył Towarzystwu wykaz obserwacyi i rachunków w Obserwatoryum astronomiczném Uniwersytetu Krakowskiego w r. 1828 uskuteczionych, tak względnie gwiazd stałych i komety, jakoteż meteorologicznych, tudzież tablice współrzędnych planet i rachuby czasu, które to tablice w drukarni braci Gierzkowskich są pod prasą. Członek honorowy Towarzystwa Naukowego JW. Woyciech Hr. Mier, tłumacz Jeruzolimy wyzwoloney Turkwata Tassa, czytał Towarzystwu Naukowemu kilka Apologów, w których jeneriusz i uwielbioną łatwość i naturalność Lafor-

taina do bogactw oyczystey poezyi szczęśliwie przy-
swoił. Kolega Paweł Czaykowski czytał rozprawę
o życiu i wymowie ś. Jana Chryzostoma, w której
wykazał stan oświecenia na Zachodzie i Wschodzie,
panujące obyczaje i różne odmiany polityczne, jakie
zaszły w wieku IV Chrześcijaństwa, trzymając się
dziejów tak kościelnych jako i świeckich pisarzów.
a prócz tego wyłożył piękniejsze ustępy z Homilii
tego śgo Oycy, przytaczając swoje uwagi ogólne nad
owoczesną wymową. Kolega Karol Mecherzyński
czytał rozprawę o kwitnącym stanie nauk w Pol-
szcze w wiekach dawniejszych, w której powo-
ławszy najwymowniejsze w tej mierze świadec-
twa Sylwiusza, Schedela, Manuzzego, Erazma,
Tuana i wielu innych sławnych z wysokich zalet
i światła, głośnych w uczonym świecie mężów, zni-
weczył niektórych pisarzów obelgi pod względem
nauk i ogólnego ukształcenia w zawistney namię-
tności na Polskę miotanych. Na tém kończąc ten
wierny rys prac naszych naukowych, z kolei wi-
nieniem teraz oświadczyć, iż Tom XIII Roczników
niebawnie opuści prasę drukarską, oraz wyliczyć
dary, które Towarzystwo w roku zeszłym otrzy-
mało. Imperatorski Uniwersytet Wiedeński w dniu 25
czerwca r. z. 1828, obchodząc uroczyscie pamiątkę
założenia swojego, przez wiekopomnego Stefana Ba-
torego, przed 250 i odnowienia przez błogosławio-
ney pamięci Cesarza ALEXANDRA I przed 25 laty, że-
by dzień tak świetny i zaszczytny dla swego Uni-
wersytetu, podał do wiadomości różnych Instytu-
tów Naukowych, pamiątkę tę utrwalił wybiciem
wielkiego srebrnego medalu, którego jeden exem-
plarz, z uczuciem wdzięczności i uwielbienia ode-
brawszy, w zakładach swych naukowych, jako hołd
wielkim i wspaniałomyślnym MONARCHOM poświę-
cony, umieścić postanowiło Towarzystwo. Towa-
rzystwo Przyjaciół Nauk Królewskie Warszawskie
nadesłało nam Tomy XVIII i XIX Roczników swo-
ich. JW. Stanisław Hrabia Wodzicki Prezes Se-
natu Rządzącego, ofiarować raczył Towarzystwu

Naukowemu VI Tom dzieła przez siebie napisanego o hodowaniu roślin, tudzież jeden exemplarz Pamiętnika ogrodniczego przez siebie wydawanego, JW. Józef Hrabia Załuski, Kurator Jeneralny Instytutów naukowych, przesłał do zakładów Towarzystwa naszego. 1) Numizmat Konsularny z napisem: *Proculcius*, który już za czasów Pliniusza bardzo był szacowany. 2) 147 exemplarzy rozmaitych monet z czasów panowania Cesarzów rzymskich Domicyana i Trajana. 3) Trzy medale Reichla rodzem z Województwa Lubelskiego, wyrażające trzech Najjaśniejszych Monarchów, Krainy naszej najłaskawszych Protektorów. 4) Monet tureckich z wyprawy warneńskiej sztuk 10, między temi złotych monet 4 i jeden bardzo piękny numizmat grecki z czasów starożytnych. 5) Bursztyn w kształcie szkła szlifowany, powiększający i zapalający przedmioty. 6) Pudełko ślimaków i konchilijów w okolicach wsi Grabek uzbieranych. 7) Portret Rembrandta sławnego malarza, mistrza szkoły Flamanckiej, czarną krédą przez Leona Brzezińskiego ucznia korpusu kadetów kaliskiego odrysowany. 8) Rysunek topograficzny, przedstawiający widok wąwozów, piórem gęsim przez Jana Krzakowskiego ucznia w kaliskiem korpusie kadetów uskuteczniony. Za pośrednictwem zaś tegoż JW. Kuratora Jeneralnego Instytutów Naukowych JW. Józef Hrabia Sierakowski Radzca Stanu Królestwa Polskiego, darował Towarzystwu naszemu starożytny obraz Królowey Polskiej Jadwigi. Zaś W. Reichel Radzca nadworny Państwa Rossyjskiego, dwa bronzowe popiersia z gabinetu osobliwości Króla Stanisława Augusta. Jedno wyobraża Stanisława Poniatowskiego, Jenerała przy Karolu XII Królu Szwedzkim, a drugi Michała Xięcia Czartoryskiego Kancelerza W. X. Litewskiego. JW. z Xiążąt Sanguszków Hr. Ostrowska, złożyła Poezye Adama Mickiewicza, z popiersiem autora w Paryżu wytwornie wydane. JO. Xiążę Henryk Lubomirski przysłał Towarzystwu Podróżę do Chin w 2 Tomach przez

Kochańskiego napisane, tegoż samego dzieła dał jeden exemplarz Bibliotece naszej JW. Artur Hr. Potocki, a trzeci exemplarz sam autor Towarzystwu przysłał. Tenże JO. Xiążę Jmé Lubomirski przez ręce W. Adama Rościszewskiego nadesłał dla Towarzystwa Historją Polską w języku włoskim przez Józefa Tamborini w 2 Tomach wydaną. JW. Adam Hr. Plater przysłał w książkach: 1) *Esthnische Sprachlehre von August Huppel* Tom 1. 2) *Waza Wakodar von Johan Hender* Tom jeden. 3) *Letztisches Wörter-und Namen-Lexicon zwey Theile*. W kamieniach zaś przysłał: 1) granit czyli sienik z Labradorami z Krasławic nad Dzwina, 2) granit zielony z kryształami Felspatu adularia znad brzegów Dzwiny. Oba te gatunki, wedle mniemania dawcy, mają należeć do skał granitowych finlandzkich. Znana zaszczytnie w kraju naszym we względzie literatury oyczystey, WJPanna Tańska, autorka Pamiątki po dobrej matce, obdarzyła Bibliotekę naszą wszystkimi pismami swojemi, do tey chwili przez siebie wydanemi. W. Adam Junosza Rościszewski obywatel Galicyi, Członek honorowy naszego Towarzystwa, powiem, wracając dług prawdzie, nayszczodrobliwszy w ofiarach dla nas, po czterykroć obesał nas w tym roku rozlicznemi i w znaczney ilości darami, tak, iż wyliczaniem onych w szczególności, może obraziłbym skromność samego dawcy. Dla czego zbiorowo tylko i w ogólności tu powiedzieć dla skrócenia znajduję się spowodowanym, iż 59 różnych już dzieł, już książek, przysłał nam i to w rozlicznych przedmiotach, po większey części literatury oyczystey tyczących się i w krajach Galicyjskich wydanych, tudzież znaczną ilość o gospodarstwie krajowém nauczających; jakoteż dosyć ulotnych i krótkich pism, z powodu rozmaitych okoliczności drukiem ogłoszonych. Powtóre: blachy do medalu ku czci ś. p. Józefa Hr. Ossolińskiego, w Wiedniu jedną, a drugą swym kosztem wrytowane, medal nagrody dla szkół gimnazyalnych w Galicyi brązowy, tudzież kształtnie zrobione pudeł-

ko z medalijonem za szkłem, w którym jest pieniądz srebrny i miedziany z chwili oblężenia Zamościa. Potrzebie: w rycinach przysłał 58 obrazów z litografii lwowskiej, różne widoki i zasłużonych tak Polaków jak innych narodów mężów wyobrażających, a w ostatnim oddziale przysłał nam 102 sztuk rozlicznych widoków, tudzież litografowanych portretów wielu znakomitych mężów z oświadczeniem jednostaynym życzenia, aby wszystkie te ryciny w jeden Volumen oprawionemi zostały. Przez dopełnienie życzenia tegoż szczodrobliwego dawcy, uiszczone zostały i Towarzystwa chęci uświetnienia pamiątki imienia i przychylności jego dla instytutów naszych naukowych. Nie mogę tu przemilczeć wyrażoney przez niego do Prezydującego, tey piękney myśli, aby obrazy sali Jagiellońskiej, wystawiające nayznakomitsze zdarzenia tey starożytney Królestwa Polskiego Szkoły, miłośnikom sztuk pięknych i zabytków starożytności udzielonemi bydź mogły. Podzielamy zaiste wszyscy te chwalebne Szanownego naszego Członka życzenia, jednakże do tey chwili samemi tylko nadziejami cieszyć się musimy, dopóki z kolei przyjaźniejsze dla Towarzystwa Naukowego pod względem funduszów nie nadarzą się i nie nastąpią okoliczności. W. Felix Paweł Jarocki Fil. Dr. Zoologii w Królewskim Uniwersytecie Warszawskim Professor, nadesłał Towarzystwu dzieło swoje o Zoologii, w 6ciu Tomach w Warszawie wydane, tudzież dwie bardzo piękne i interesujące rozprawy: Monografią szarańczy i o Przędzących pająkach. W. Joachim Lelewel przeznaczył Bibliotece naszej dzieło swoje o początkowym prawodawstwie polskiem. W. Sękowski Professor języków wschońich w Uniwersytecie Petersburskim darował Towarzystwu następujące książki: *sur les origines Russes par Msiere de Stammer*, tudzież: *Lettres de Intundiu Oglu Mustafa Aga*. W. Rafu Sekretarz Towarzystwa Północnych Starożytności, nadesłał rocznik przez siebie wydany i list do Towarzystwa. W. Marek Antoni Jul-

lien, cztery rozprawki w różnych przedmiotach przez siebie wydane. W. Aloizy Rafał Estreicher w tegoroczney podróży uzbierane, złożył Towarzystwu minerały, konchy morskie, korale, zwierzkorzewy i t. d., ogółem sztuk 312, to jest minerałów 105, zwierzkorzewów 190, a przytém różne inne rzeczy i owoce zagraniczne, co wszystko do właściwych Gabinetów, wedle wykazów przez dawcę sporządzonych, przesłane i złożone zostało. Nadto ofiarował 3 medale na miedzi, na pamiątkę zjazdu w Berlinie, bardzo pięknie wybite, które do zbioru numizmatów w Bibliotece, oraz mowę Alexandra Humboldta i kilka pism z tey okoliczności wydanych, dla Biblioteki Uuiwersytetu odkazał, co wszystko tamże złożoném zostało. W. Ignacy Woźnakowski Medycyny Dr. darował pięknny duży srebrny medal na cześć sławnego Archiatra Szifta w Wiedniu z powodu uzdrowienia Najjaśniejszego Cesarza Jmci Austrii Franciszka I, tudzież drugi równie srebrny duży medal na cześć Jana III Króla Polskiego wybite, i pieniądz turecki piastrem zwany, Towarzystwu ofiarował. W. Floryan Sawiczewski Med. Dr. złożył w ofierze książki: *Notices sur le Zodiaque de Dendera. Belisairre über den Unterricht der Blinden.* W. Julian Sawiczewski Dr. Med. Krotofile o Destyllacyi w języku niemieckim. W. Adam Czapski Inspektor Instytutów Naukowych, 9 sztuk numizmatów we wsi Paczułłowicach w okręgu W. M. Krakowa wynalezionych, z których jeden jest z czasów Adryana Cesarza, cztery Trajana, dwa Antoniusza, a jeden Marka Aureliusza. W. Jan Zieńkowski Med. i Chir. Dr. złożył dzieło swoje o wełnie i owcach. WW. Militysz i Wuk Stefanowicz Serbijanie, przesłali po dwa dzieła przez siebie wydane. W. Węgrzecki Stanisław przesłał książkę i rozbiór dzieła pod tytułem: *Upominek Pleszki Podlasianna*, rzecz o sukcessyi czyli uwagi nad prawem przyrodzoném do spadku, w Warszawie w drukarni Gałęzowskiego, r. 1827. W. Frankowski kilka

ważnych dzieł do Historji kościelney wieku XVI odnoszących się. W. Jan Łoboyko Professor w Uniwersytecie Wileńskim, Poezye duchowne i moralne po rossyysku. W. Ferdynand Koysiewicz O. P. D. zastępca Professor trzy dzieła medyczne i różne mappy. W. Schön O. P. D. własne pismo: *Der Sieg des Glaubens*. W. Konstanty Hoszowski O. P. D. złożył Towarzystwu w ofierze Grammatykę jeograficzną Ładowskiego w dwóch częściach i Herbarz Chmielowskiego w Warszawie wydany. W. Ignacy Wesseli jeden numizmat rzymski z panowania Adryana i trzy z czasów Trajana. W. Henryk Salomonski trzy dzieła w języku niemieckim, tudzież dwa numizmata z czasów Trajana. W. K. Benedykt Czasiński Karmelita, złożył numizmat rzymski z czasów Trajana. W. Borzęcki darował książkę *Münsteri Cosmographia*. JP. Festner Monaldiniego Tablice chronologiczne drukiem kopersztychowym włoskim odbite i inne dzieła. JP. Kryspin Barszczewicz *Kunratha medulla destillatoria et medica*, jedno z pierwszych w wieku XVII dzieł chemicznych. JP. Franciszek Grünbaum 6 numizmatów z czasów Trajana i jeden z czasów Cesarza Adryana. JP. Medyński kilka książek starych druków polskich. Bezmienny ofiarował naprzód kopie ważnych listów Jana III i Małachowskiego Jana Biskupa Krakowskiego, powtóre: Spis miast, wsi i osad w Królestwie Polskiem z polecenia Kommissyi spraw wewnętrznych i Policyi w 2 tomach in 4to w r. 1828 wydany. Potrzecie: *Holchenii vita Faremòachii Samoscii 1664 in 4to*. Szanowni Mężowie! Za te dary wasze przyymiecie naysczulsze od Towarzystwa naszego podziękowanie, pomyslnie ztąd dla nauk i uczących się skutki, są niezawodną rękoynią nayprzyjemniejszey dla serc waszych nagrody. Od smutney konieczności wspomnienia, iż Towarzystwo nasze w roku zeszłym dwóch przez śmierć utraciło Członków, Mikołaja Hoszowskiego O. P. D. i byłego Professora Uniwersytetu Jagiellońskiego, Senatorsa Rzeczypospolitey Krakowskiej, tudzież

Teodora Orłowskiego Fil. D. po 35cioletnich pracach i zasługach w stanie nauczycielskim, Licealnego Emeryta, przechodzę do oświadczenia tey przyjemney wiadomości, iż Towarzystwo nasze przez znaczną liczbę mężów, tak w kraju jak za granicą, dostojnością, cnotami obywatelskimi, talentem lub pracami uczonemi znakomitych zaszczytnie, pomnożone zostało, przez zaproszenie. *Na Członków honorowych:* JW. Stefana Hrabiego Grabowskiego, Generała Dywizyi Woysk Polskich, Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego, wielu orderów Kawalera. JW. JX. Antoniego Bystrzonowskiego, S. T. D. Senatora Rzplitey Krakowskiej, Opatą Komendantaryusza Mogilskiego, Kustosza Prafa-ta katedralnego krakowskiego. JW. Jerzego Hrabiego Boucquoi wielu uczonych Towarzystw Członka, Prezesa Towarzystwa Ekonomicznego w Pradze. WJX. Siarczyńskiego Prefekta Biblioteki Ossolińskich we Lwowie, Proboszcza w Jarosławiu. *Na Członków czynnych przybranymi zostali:* W. Karol Mecherzyński Fil. D. w Liceum Krakowskiem ś. Anny, Literatury polskiej i łacińskiej Professor. W. Walenty Kulawski, Fil. Magister w Liceum Krakowskiem ś. Barbary, literatury polskiej i łacińskiej Professor. *Na członków Korrespondentów:* W. Jacek Krusiński Radca Dworu Państwa Rossyyskiego. W. Jan Gwalbert Pawlikowski Nadworny Sekretarz Najjaśniejszego Cesarza Jmci Austryackiego. W. Joachim Lelewel, wielu Towarzystw uczonych Członek. W. Felix Paweł Jarocki, Fil. Dr., Zoologii w Królewsko-Warszawskim Uniwersytecie Professor. W. Kazimierz Brodziński, Professor Literatury oyczystey w Uniwersytecie Kr. Warszawskim i tegoż Uniwersytetu Sekretarz. W. Villeneuve, Członek wielu Towarzystw uczonych. W. Maxymilian Habicht Professor w Akademii Wrocławskiej. W. Woyciech Korneli Stattler wsztuce malarskiej artysta celujący. Te są znakomitsze czyny i wydarzenia, które w roku upłynionym zasłyły w dziejach Towarzystwa Naukowego Kra-

kowskiego, z Uniwersytetem Jagiellońskim połączonego. Obeymują one poświęcenia i przysługi nie tylko dla młodzi, teraz wzrastający i sposobiący się do usług publicznych kraju, ale nawet zawierają w sobie pewną rękoymią dobra i korzyści przyszłych pokoleń. Ta albowiem troskliwość, sięgająca przyszłości, daje pracom i usiłowaniom Towarzystwa naszego, cechę i piętno ducha publicznego, który nie tylko utrzymuje stan obceny i ożywia, ale nawet zagrzewa do wytrwałości dla dobra ogólnego.

NOWE DZIEŁA POLSKIE.

R e l i g i j a.

Obrona Chrystyjanizmu, przez X. Dyjonizego Frayssinous, biskupa hermopolitańskiego, ministra spraw religijnych, jednego z czterdziestu członków akademii paryzkiej; para Francyi, pierwszego jałmużnika przy królu; przekład Modesta Watta Kosickiego, Doktora Filozofii. Wydanie drugie poprawione. w Warszawie, w drukarni biblioteki chrześcijańskiej, przy ulicy wspólnej N. 1650 1828. w 8ce więk. Tom I. str. 291. nieliczb. 12. Tom II. str. 565. nieliczb. 6. Tom III. str. 302. nieliczb. 4. Tom IV. str. 338. nieliczb. 5.

Mowy religijne czyli konferencye, we czterech dziełach tego tomach zawarte, oprócz wstępu rzeczy następnych obeymują wykład: o prawdzie; o przyczynach błędów; o istności Boga udowodnionej przez wiarę rodu ludzkiego, oraz przez porządek i piękności natury; o opatrności w porządku moralnym; dusza jest duchem. Te mowy, a także wstęp i przemowa jest przekładu zmarłego w roku przeszłym Józefa Lipińskiego, którego wizerunek umieszczono na czele warszawskiego almanaku: *Melitele*. Dalszych zaś tłumaczem jest Pan Modest Watta Kosicki, tytuły ich są następne: prawo przyrodzone; wolna wola; nieśmiertelność duszy; część baska w

powszechności; zasady religijne są podstawą moralności i społeczeństwa; o świadectwie; cuda w powszechności; Moyżesz uważany jako autor pentateuchu; jako dziejopis czasów pierwotnych; jako zakonodawca; o powadze Ewangelii; o cudach Ewangelicznych; Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa; założenie Chrystyanizmu; religija chrześcijańska udowodniona przez cuda założenia swojego; pytania względem męczenników; Jezus Chrystus uważany, jako dobroczyńca rodu ludzkiego; zacność tajemnicy wcielenia; o prorocत्वach; religija uważana w swych tajemnicach, w swej moralności, w ezcii swojej; religija uniewinniona z zarzutu jakoby tchnąć miała fanatyzmem; o tolerancyi; niedowiarstwo młodzieży; o książkach bezbożnych; znamienici mężowie Chrystyanizmu; o niedowiarkach, pięknym dowcipem wstawionych; o potrzebie religii do szczęścia publicznego; obawy i nadzieje religii; o zobopólnym związku i pomocy religii i społeczności; o wychowaniu młodzieży; o kapłaństwie chrześcijańskim; o powadze kościoła; obowiązki względem Jezusa Chrystusa.

Wymowa kościelna.

— *Homilia Jana Pawła Wronicza, arcybiskupa warszawskiego, prymasa królestwa, przy pierwszym uroczystym wstępie do kościoła metropolitalnego warszawskiego, miana dnia 21 września roku 1828. w Warszawie, w drukarni Biblijoteki Chrześcijańskiej, przy ulicy wspólnej N. 1650. 1828. w 8ce str. 25.*

P o e z y a.

— *Poezya Adama Mickiewicza. Wydanie nowe pomnożone. Petersburg, nakładem autora, drukiem Karola Kraya. 1829. w 16ce. Tom pierwszy str. XL i 284. Tom drugi str. VI i 300.*

Poezye we dwóch tomikach w Wilnie 1822 roku wydane, wiersz do Joachima Lelewela, Sonety wydane w Moskwie, Konrad Wallenrod, poezye umieszczone w Dziennikach Wileńskim i Warszawskim, oraz w almanaku *Melitele*, nanowo w edycyi ni-

nieyszey są przedrukowane. Po raz pierwszy widzicie się tu dają następujące wiersze: Na pokóy Grecki w domu Xiężney Zeneidy Wołkońskiej w Moskwie; popas w Upicie; Szanfary kasyda z arabskiego; Do Doktora S.; Ugolino, wyjątek z Boskiej komedyi Dantego; Ciemność, z Bayrona; Podróżny, z Getego; Przypomnienie, z Alexandra Puszkina; Morlach w Wenecyi, z serbskiego; Trzech Budrysów, ballada litewska; Do D. D., z Petrarka. Na czele pierwszego tomu znajduje się prozą rzecz Do czytelnika o krytykach i recenzentach, warszawskich.

R o m a n s e.

— *Narieczona Lammermoru, romans Walter-Skotta, przełożony przez F. S. Dmochowskiego, Warszawa, w drukarni Gazety Korrespondenta. Nakładem tłómacza. 1828. w 8ce mniey. Tom I. str. 275. Tom II. str. 244 nieliczb. po 4. Tom III. str. 242.*

Romans ten składa oddział piąty wybranych romansów Waltera-Skotta, tłumaczonych przez Franciszka Salezego Dmochowskiego. O pierwszych czterech donieśliśmy w roku przeszłym.

— *Bug-Jargal albo powstanie w St. Domingo, powieść historyczna, tłómaczona z oryginału francuzkiego Wiktora Hugo. w Warszawie, w drukarni A. Gałęzowskiego i komp. przy ulicy Żabiej N. 472. 1829. w 8ce str. 288. nieliczb. 4.*

— *Powieści i romanse z dzieł celnieyszych pisarzów tłumaczone. Tom V. Wilno, Józef Zawadzki własnym nakładem. 1829. w 8ce str. 236. nieliczb. 4.*

W tym tomie trzy następujące znajdują się powieści historyczne: 1) Tatarzy w Szląsku, z dzieł Van-der-Velda; 2) Marta Borecka albo podbicie Nowogrodu, z dzieł Mikołaja Karamzina; i 3) Andrzej i Marta, z rossyyskiego. Dodane także są wiadomości o życiu i pismach Van-der-Velda i Karamzina. O treści czterech poprzedzających tomów znajduje się wiadomość w Dzienniku.

P o d r ó ż e.

— *Anglia i Szkocja, przypomnienia z podróży*

roku 1820—1824, odbytey przez Krystyna Lachaszermę, z rysunkami litograficznymi. Warszawa, w drukarni A. Gałęzowskiego i komp. przy ulicy Zabiey N. 472. w 8ce więk. Tom II. 1828. str. 324. nieliczb. 8. Tom III. 1829. str. 280. nieliczb. 10. Umieszczone tu są wizerunki litografowane Byrona, Roberta Southeya, Campbella, Mackintosha, Moorra, Coleridge i Wordswortha. O pierwszym tomie donieśliśmy w roku przeszłym.

— *Podróż do Tauryki*, przez Włodzimierza Broniewskiego, tłumaczył z rossyjskiego M. R. Wilno, w drukarni Manesa i Zymela. 1828. w 3ce str. 94. i nieliczb. 2.

Historya naturalna.

— *Historya obyczajów i instynktu zwierząt, kurs dawany w Ateneum królewskim paryskim przez J. J. Virey doktora medycyny fakultetu paryskiego, profesora historyi naturalney, członka wielu akademii i towarzystw uczonych, i t. d. tłómaczona z francuzkiego i skrócona przez Antoniego Kosmińskiego. w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego uprzywilejowanych drukarzy i xięgarzy dworu Królestwa Polskiego. 1828. w 8ce więk. Tom I. str. vi i 454. nieliczb. 6. Tom II str. 494. nieliczb. 10.*

Každy z tych tomów dzieli się na części, z których pierwszy ma trzy, a drugi cztery, a te na lekcye, których 29 w całym dziele znajduje się. I tak w tomie 1szym, obejmującym zwierzęta grzbietne. Część Isza zawiera wstęp o pięknościach historyi naturalney; wywód historyczny tej umiejętności; o budowie świata, i ziemi w ogólności; o naturze żyjącej i organiczney i o jej królestwach; o gatunkach, rodzajach i familiach naturalnych; porównanie zwierząt do roślin; cechy odróżniające zwierzęcości; oznaczenie zwierzęcia i jego zwyczajów. Część IIga, o zwierzętach ssących, czyli czworonogich żyworodnych; ich familije naturalne, ich obyczaje, nałogi; *Historya naturalna ptaków, gadów i płazów. Część IIIcia historia naturalna ryb; po-*

równanie zwierząt grzbietnych z niegrzbietnemi; nakoniec przypisy o instynkcie zwierząt. W tomie 2gim, obejmującym zwierzęta niegrzbietne; Część I. zawiera podział na główne klasy zwierząt niegrzbietnych; historia naturalna mięczaków z głowami, nagich i jednoskorupnych; tudzież dwuskorupnych bezgłowych; o pokładach muszel kopalnych; historia naturalna robaków obrączkowatych czyli właściwych, i wewnętrznych albo glizd. Część IIga historia naturalna zwierząt wstawowatych w ogólności, czyli skorupiaków, pajaków i owadów; niemniej i przemian ostatnich, o ich pokarmach, zachowaniu indywidualném, rozmnażaniu się, instynkcie ich w miłości, zwyczajach i obyczajach. Część IIIcia o owadach skrzydlatych, podział ich ogólny; historia naturalna tęgopokrywych czyli chrząszczowatych; wietkopokrywych, żyłkoskrzydłych i błonkoskrzydłych, a mianowicie o pszczołach i mrówkach. Część IVta historia naturalna owadów wysysających, jakoto: półtegopokrywych, motylów i innych; o jedwabniku; historia naturalna Zoofitów, a w szczególności promieniaków, pławów i polipów, zwierzokrzewów właściwych i wymoczków.

Wydaniem niniejszego dzieła w języku polskim wielką, a pożyteczną P. Kościński uczynił przysługę. Mniey szczęśliwie wprzód wystąpiwszy w zawód pisania romansów, inną teraz, jak widać, obrał drogę; na czem literatura nie małą dla siebie korzyść rokować może. Historia obyczajów i instynktu zwierząt, dzieło nie pospolitych talentów i nauki autora, słusznie do rzędu celniejszych polskich, wydanych w roku przeszłym, policzona być może.

M e d y c y n a.

Makrobiotyka czyli sztuka przedłużenia życia ludzkiego, dzieło w dwóch częściach C. F. Hufelanda, tłumaczone z języka niemieckiego przez Tomaszę Krauze, w Warszawie, nakładem i drukiem Łątkiewicza przy ulicy senatorskiej N. 467. 1828. w 8ce str.x. 189 i 237. mieliczb. 10.

Jeszcze za panowania Stanisława Augusta Bodouin de Courtenay, znakomite to dzieło sławnego Hufelanda, w języku polskim wydał. To wydanie od dawna już w handlu księgarskim nie znajduje się. Pożyteczną zatem rzecz wykonał P. Krauze wytłumaczeniem nanowo pomienionego dzieła, podług ostatniego i najzupełniejszego wydania.

W e t e r y n a r y a.

— *Okucie koni bez przymusu, czyli rozprawa: jakim sposobem, drażliwe, złe i zupełnie znarowione konie, które dotychczas tylko za pomocą środków przymuszających, okutemi być mogły, w przeciągu jednej godziny do tego przyprowadzić, ażeby się dobrowolnie kuć dawały i na zawsze swoją uporczywość złożyły, według zasad rozumowych, wyczerpionych z psychologii koni, przez Konstantego Balassa, C. K. Rotmistrza. Z szczęściem litografowanemi odciskami. we Lwowie, drukiem Józefa Schnaydera. 1828. w 8ce str. 46.*

M a t e m a t y k a.

— *Dowody różnych podań z trygonometrii elementarnej płaskiej i geometrii elementarnej, wraz z krótką uwagą nad pewnym rozwinięciem potęgi dwumianu, przez Augustyna Frączkiewicza. w Krakowie, w drukarni akademickiej. 1827. w 8ce str. 89 z tablicą figur.*

R o z m a i t o ś c i.

— *Horoskop, czyli wróżby ze snów i z ręki, wyrocznie z kart i fizyognomii człowieka; jako też: rozmaite sztuki dla zabawki w społeczeństwie wydane. w Warszawie 1827. w 12ce str. 84.*

— *Chiromancya czyli sztuka wróżenia z ręki, J. F. Pierera. Tłumaczona z niemieckiego. Warszawa, nakładem N. Glücksberga xięgarza i typografa Uniwersytetu. 1829. w 12ce str. 31 nieliczb. 4 z rysunkiem litogr.*

C h r o n o l o g i a.

— *Dziesięć upłynionych wieków dawnej Polski. Pod tym tytułem, wyszła tablica Chronologiczna w sposobie toczących się potoków, na arkuszu szty-*

chowana, obeymuje nie tylko *Krółów Polskich*, nie tylko *Xiążąt Litewskich, Halickich, Kijowskich, Mazowieckich* i niektórych innych w Polsce; ale nadto *Krółów i Cesarzów pobliskich krajów: Czech, Węgier, Pruss, Szwecyi, Danii, Niemiec, Rossyi, Turcyi*. Skreślone jest, co w różnych czasach Polska nabywała, co traciła. Wszystko to jednym rzutem oka rozpatrzyć można. Do niej dołączony jest arkusz drobno drukowany, na którym są w tej kolumnie wyliczone zdarzenia znamienitsze i ludzie stanu, z podziałami na peryody i okresy politycznych dziejów polskich; w drugiej kolumnie jest wymienionych 366 pisarzy z podziałem na peryody dziejów piśmiennictwa polskiego. Autorem *Jochim Lelewel*.

NOWE DZIEŁA ROSSYYSKIE.

H i s t o r y a.

— *Opisanie nymeshestwieia Gosudara Imperatora AЛЕКСАНДРА I. izъ stanциu Hussile wъ gorodъ Kajany.* Opisanie podróży JEGO CESARSKIEY MOŚCI ALEXANDRA I, ze stacyi pocztowej Nissile do miasta Kajany, w Wielkiem Xięztwie Finlandzkim, w roku 1819 odbytey. Wydane za Naywyższym pozwoleniem przez *S. Grippenberga*, kapitana Głównego Sztabu Woysk finlandzkich i t. d. Petersburg, w drukarni Sztabu Głównego. 1828. in fol. oblong. str. 25 i 6. rysunków litograf.

Opisanie to wydane w językach rossyyskim, szwedzkim, niemieckim i francuzkim, zawiera w sobie wiele ciekawych szczegółów o podróży Najjaśniejszego Cesarza do miasteczka w głębi Finlandyi północney, w dzikiey i skalistey stronie leżącego, a liczącego tylko 370 mieszkańców. Chęć widzenia, malowniczych okolic i starożytnego zamku w Kajanie była pobudką do tej podróży. Rysunki zdjęte z natury przez *P. Bolmsa*, a litografowane w Pary-

żu u Engelmana wyobrażają nauściskawych o-
kolic położenia.

— *Оттоманская Имперія*. Cesarstwo Otto-
mańskie, albo rys Turcyi europeyskiej w terażniey-
szem jey fizyczném, geograficzném, statystyczném
i politycznym położeniu, wyjęty powiększey części
z geografii powszechney Máltbrena, wydanej w je-
zyku francuzkim 1826 roku, pomnożony i dopełnio-
ny najnowszemi wiadomościami z celniejszych au-
torów. Moskwa, w druk. S. Seliwanowskiego. 1828
w 8ce str. VIII i 328.

Р о е з у а.

— *Киргизский Пльникъ*. Jeniec Kirgiski, po-
wieść wierszem przez N. Murawjewa, wzięta z pra-
wdziwego zdarzenia na linii Orenburskiej. Moskwa,
w drukarni A. Semena. 1823. w 8ce str. ix i 48.

— *Разбойникъ*. Rozboynik, przez Piotra Masz-
kowa. Petersburg, w drukarni G. Joannesowa.
1828. w 8ce str. 40.

— *Признание на 30томъ году жизни*. Wyzna-
nie w 30tym roku życia, powieść wierszem, przez
Płatona Wołkowa. Moskwa, druk. A. Semena. 1828.
w 8ce str. 27.

Historya naturalna.

— *Начальныя основанія Ботаники*. Zasady
początkowe Botaniki, przez Pawła Horian'nowa,
Doktora medycyny, Cesarskiej Akademii Medyko-
Chirurgicznejy Adjunkt - Professora, Towarzystw
Cesarskiego medycznego Wileńskiego i Petersbur-
skiego Farmaceutycznego członka. Petersburg, 1827.
w 8ce str. 358. tablic 12.

— *Основанія теоретической Ботаники*. Za-
sady Botaniki teorycznej, przez Piotra Pieretygi-
na. Petersburg 1828. w 8ce str. 269.

Rozbior tych dwóch dzieł znajduje się w Tele-
grafie Moskiewskim 1828 roku N. 15 str. 420—432.

— *Московская Флора*. Flora Moskiewska, czy-
li opisanie roślin rosnących dziko w gubernii Mo-
skiewskiej, przez Jana Dwihubskiego. Moskwa,
w druk. Uniwersyt. 1828. w 16ce str. XVI, 616 i XLI.